

med de samme 10 pCt. Jeg synes, det er saa uhyre smaaligt. Hvorfor saa ikke lige saa godt sige det rent ud, at man vil helt bort fra disse Bevillinger, som denne Smaalighed. Jeg vil ogsaa henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han opfører Bevillingen med samme Beløb som i Fjor.

Jeg kunde dernæst have Lyst til at gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen fremkom med forleden Dag. Nu skal jeg ganske vist nok tage den højtærede Formands Henstilling for et Øjeblik siden til Efterretning og ikke komme for dybt ind paa dette Spørgsmaal, men jeg synes dog, der kunde være nogen Grund til — det er jo dog et Spørgsmaal, der ikke ligger helt udenfor Dagens Politik — at berøre det her under Finanslovbehandlingen. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen rettede jo et ret kraftigt Angreb paa Venstre, fordi dette Parti efter hans Mening savnede Interesse for Folkeskolen. Det er imidlertid af den Slags Beskyldninger, som man ikke behøver at tage alt for højtideligt, thi der er ingen, der tror paa dem; Kendsgerningerne taler et andet Sprog; og det er kun dem, der slet ikke kender til de virkelige Forhold, der tror paa en saadan Paastand. Nu er imidlertid Paastanden fremsat og begrundet med, at Venstre ikke vil ofre nok paa Skolevæsenet. Det synes næsten, som om det ærede Medlem har den Opfattelse, at Skolevæsenet bliver bedre i samme Udstrækning, vi ofrer paa det. Den Opfattelse har jeg absolut ikke. Selvfølgelig mener jeg, at vor Lærerstand skal have en forsvarlig Uddannelse, det ønsker jeg ogsaa at være med til, at den faar, men jeg tror ganske vist ikke, at det i nogen Grad forbedrer Skolen. Naar man fra den anden Side i saa høj Grad, som Tilfældet er, kritiserer vor Læreruddannelse og hævder, at den er for daarlig, skal jeg heller ikke benægte, at den i nogen Maade kunde trænge til at blive reformeret, men ikke i Retning af, at den skal være længere, at vi skal have flere Fag indført, absolut ikke. Nej, skal vi reformere Læreruddannelsen, vil jeg hellere have den reformeret i den Retning, at Fagene bliver færre, at vi kan blive fri for noget af det Eksamensterperi, som nu er en Nødvendighed, hvis man skal igennem det Pensum, som man skal igennem. Jeg mener derfor, det vilde være en Fordel for Læreruddannelsen, om vi fik en Indskrænkning af Fagene frem for at faa flere. Forholdet er jo ogsaa det, at selv om vi faar lagt et Aar til til Uddannelsen, vil

der blive lige saa stor, maaske større Fagtrængsel i de 4 Aar, som der nu er i de 3 Aar med det Pensum, der skal gennemgaaes. Det skal jeg, som sagt, ikke komme videre ind paa, jeg vil blot gøre opmærksom paa, at man ikke har Lov til, som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen synes at ville gøre, at mene som saa: naar Venstre ikke vil løse Spørgsmaalet paa den bestemte Maade, som det ærede Medlem ønsker, er det, fordi de mangler Interesse for Sagen. Det er slet ikke Tilfældet; derfor kan man godt have meget stor Interesse for Spørgsmaalet. For Resten vil jeg sige, at heldigvis er der mange, som ikke ønsker Skolespørgsmaalet løst paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Men, som sagt, det skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg vil kun sige, at det ærede Medlem og den højtærede Undervisningsminister synes at være i Færd med at forpagte Kold og Grundtvig. Nu har den højtærede Undervisningsminister rejst Landet rundt i Sommer og talt ved adskillige Skolemøder og præsenteret baade Grundtvig og Kold som Folk, der absolut var i Overensstemmelse med de nye europæiske Skoletanker, eller de nye europæiske Skoletanker var i Overensstemmelse med disse Mænds Syn paa Skolesagen. Nu har jo det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen revet Undervisningsministeren fuldstændig ud af den Illusion. Jeg forstaa ikke, han kunde næne det, men det har han gjort. Han har sagt, at det passede slet ikke, og jeg kan næsten kun beklage paa Undervisningsministerens Vegne, at hun skulde rives ud af den Idyl, det aabenbart har været for hende at rejse rundt paa alle Skolemøder med Grundtvig under den ene Arm og Kold under den anden. Det er altsaa forbi. Men det synes, som om det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen mener, at den socialdemokratiske Skolepolitik alligevel i nogen Maade kan tilegne sig Grundtvigs og Kolds Skoletanker eller være i Samklang med disse. Men derved vil jeg sige, at det bærende i Grundtvigs og Kolds Skoletanker var dette, at skaffe den levende, den personlige Undervisning til Stede og komme væk fra Remseriet. De vilde skaffe Plads for det levende Ord i Skolens Undervisning, saa at Børnene blev paavirket kristeligt, folkeligt, nationalt, og den Dag, da de nye europæiske Skoletanker og det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Skoleideer sætter den Indskrift paa deres Fane, kan de maaske med nogen Ret sige, at de har tilegnet sig Grundtvigs og Kolds Skoletanker, men heller ikke før.